№ 68 Ապրիլի 18 (30) 1881 Ապրիլի 18 (30) № 68

ՏԱՄՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գին 10 բուբլի, կես տարվա համար 6 բուբլի
Գնանշին հասցեները 5 կոպեկով
Թերթատոմարը գրում են մի մինչև խմբագրատան մոտ
Ձեռագրերը տպվում են ազատորեն
Редакція «Мшака»

Խմբագրատունը բաց է առավոտեան 10—2 ժամ
(Թաղի կիրակի եւ ազգ օրերից)
Ձեռագրերը ընդունվում է ամեն լեզուով:
Ձեռագրերի համար վճարվում են
Խրատանքը բաց 2 կոպեկ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Հայը հային թշնամի—ՆԵՐԲԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ· Նամակ Խմբագրին· Ներքին լուրեր·—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ· Ֆրանսիա· Անգլիա·—ԻՍԼԱՄ ԼՈՒՐԵՐ· — ՀԵՌԱԳՐԻՆԵՐԻ — ՈՒՇԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ—ԲԱՆԱՍԻՐԱՆՆ· Դուրսի լուր

ՀԱՅԸ ՀԱՅԻՆ ԹՇՆԱՄԻ

Ձր գիտենք որքան ասոյգ է մեր երկվայ հասարակաց հաղորդած լուրը, որ իբր թե թիւրքաց կառավարութիւնը սկսել է աթգէն զէնքեր խլել Վասպուրականի հայերից և իբր թե հայ ժողովուրդ մասնաւորապես իրանք հայ ազատներն են։ Բայց եթէ այդ լուրը ասոյգ էլ չը լինէր, նա գարձեալ հաւանական է, որովհետև հայոց ամբողջ պատմութիւնից և հայոց ազգի բնաւորութիւնից յայտնի է, որ հային միասոյ, հային թշնամի մեծ մասամբ ինքն հայն է եղել միշտ։

Եթէ մի որ և է ժամանակ մի օտար տէրութիւն կարողացել է միասել հայ ազգին, նա այդ իր նպատակին հասել է միշտ հայի ձեռքով։ Ոչ մի ազգ չը կայ աշխարհիս երեսին, որ այդքան հակուած ունենար միասել իր սեփական ազգային դոյութիւնը, որքան հայը, ոչ ոք այդքան թշնամի չէ եղել հային, որքան ինքն հայը։

Հայը կամ անտարբեր է զէպի իր ազգի ազգայինը կեանքը, կամ մինչև անգամ ազգասէր է, մինչև որ ուրիշ հասարակական նշանակութիւն, պաշտօնական երշանաւոր դիրք չունի։ Բայց հէնց որ նա հասնում է մի նշանաւոր պաշտօնի, կամ հասարակական աչքի ընկնող դիրքի,—նա իսկոյն սկսում է մոռանել, դաւաճանել, միասել իր ազգին։ Հայոց պատմութեան մէջ գուցէ կը գտնէք շատ հայեր, որոնք նշանաւոր դատնալով, ամբիծ և հաւատարիմ կերպով ծառայել են օտարին, բայց ոչ մի հայ չէք ցոյց տայ, որ քիչ թէ շատ բարձրը պաշտօնական դիրք ունենով ծառայելիս լինէր իր ազգի շահերին։

Լու արդէն նշանակութեանը ձգտելու, նշանաւոր դիրքին հասնելու համար հայը պէտք է առաջին քայլն անի,—ուրանայ իր ազգութիւնը և որքան հնար է միասի իր ազգին։

Այդ է պատճառը որ հայութիւնը միշտ եղել է թոյլ, անպաշտպան, ինքնուրոյն գոյութիւն չունեցող, միշտ քայքայվող. նրա ամենապատ ոյժերը ոչ թէ միայն ուրիշի շահերին են ծառայել միշտ, բայց և նշանակութեանը հասնելուն պէս միշտ թշնամաբար են վերաբերվել զէպի հայութիւնը։

Եթէ հայը գործ դնէր իր այն բոլոր ոյժերը, իր այն խելքը, ճարպիկութիւնը, համառութիւնները, անձնուիրութիւնը, անշահասիրութիւնը, որ նա գործ է դնում օտարներին ծառայելու և իր ազգին միասելու համար, եթէ նա այդ բոլորը գործ դնէր յուզուած իր ազգի,— հայոց ազգը կը լինէր ոչ թէ միայն Փոքր-Ասիայում, բայց գուցէ և ամբողջ Ասիայում ամենազօրեղ և ամենանշանաւոր ազգերից մին։

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

—

Շուշի, 7 ապրիլի

Երկու տարի առաջ Բաքուում մի ժողովրդարանական սկսվեցաւ։ Ռեդակտորութեան գանձանակ յուրաքանչիւրանակ հայոց։ անուանով, որի նպատակն էր նիւթական ազնուութիւնն հասցնել հայասանի մեր թշուառ հարազատներին, ժողովուած փոքրիկ անտարակներ ստեղծելու մի քանի անձերից։ Ստորագրութիւնը պակաս է ուշադրաւ իր շրջանում հանձնելու ժողովել և յանձնել գանձապահ պ. Ա. Դաւութեանցին, Ա. մեզը, մեր ուրիշ շատ ձեռնարկութիւնների նման, ազգասէր վրա ընդունվով և արժանաւոր չը գտնվեցաւ շատերի։ այն որից մինչև այժմ մի քանի հարիւր ոչ միայն փող չեն հաւաքել։ այլ և իրանց ստուած անդամներն անգամ կորցրել են խոսքս։ որ թ հարիւ. ՀԵՐՄՈՒԱՆԳԱՔԵՆՆ նման է։ Ա. մեզ մասին «Մշակի» անցեալ տարուայ № 203-ում պ. Ա. Դաւութեանցը մի մանաւոր հարցն էր տուել և իր ձեռքում եղած փոքր ստորագրել։

Ցնորակ ունեցողներից պ. Գ. Դիլիգանեանցը ստորագրել է Հ. Բաղդասարեանցից 1 ր., պ. Ն. Հարությունեանցը ինքը տուել է 3 ր. և ուրիշներից ստորագրել 5 ր., պ. Ի. Ալգամեանցը ինքը տուել է 5 ր. և ուրիշներից ստորագրել 11 ր.։ Բոլորը 25 ր., որոնք յանձնեցին ինձ ուղարկելու համար։

Ինձ ասուած անդամներում ստորագրել են. Շուշում Ց. Տէր-Դաւիթեանցից 10 ր., Մ. Խաչատրից 5 ր., Բեկլարեանից գիւղում Ա. Դիլիգան՝ 1 ր., Կ. Մխիթարեանից 1 ր., Մ. քահանայ Տէր-Գեորգեանից 1 ր., Ի. Տէր-Պետրոսեանից 1 ր., Թ. Ալամեանից 1 ր., Թ. Դրիգորեան 1 ր., Նիժ գիւղում Ց. քահանայ Ջուանեանից 1 ր., Ց. քահանայ Դաւլաթեանից 1 ր., գանգան անձինք 2 ր. 29 կ., Ա. Աղաջանեան գիւղում Մ. քահանայ Մելիք-Ա. Աղաջանեանից 1 ր., Ս. Աբրահամեանից 2 ր., Թ. Նիկոգոսեանից 1 ր., Մ. Տէր-Պետրոսեանից 1 ր., Հ. Ալգամեանից 1 ր., Ի. Զարիրեանից 1 ր., Ց. Մինասեանից 1 ր., Թ. Զիլիկարեանից 1 ր., պ. Խաչատեանից 1 ր., Մ. Ալգամեանից 1 ր., գանգան անձինք 3—40 կ. գիւղերով 7 ր. 86 կ.։ Բոլորը 44 ր. 35 կ.։

Ապահովեր՝ պարտից մաղարգաղարը լիքն էր այդ ժամանակ վրացի ազնուականներով. նրանք պատերազմ և պարտական համար ծախում էին ամեն բան. թիւ որ սուրբ և նուիրական էր իրանց ազգի համար, և մանաւանդ ինքնագլխութիւնով, ստանում էին պարտականներ կամ իրանց հայրենիքում, կամ Պարսկաստանում։ Շատերը այնպես ամուսնանում էին պարսիկների հետ, որոնք էին ծնում, որոնք պարսկական սովորութիւնների մէջ կրթվելով. բերում էին պարսից գեղեցիկութիւնը, շռայլութիւնը, անբարոյականութիւնը գէպի իրանց հայրենիքը։ Ազդեցիկ վրաց ազնուականների վարձի պարզ, նամակագական բարբարվորը փչացաւ և նրան փոխարինեց պարսից հարեմներից ստացված ծոյլ, անշոգ, ամեն բան վատնող, ամեն բան ոչնչացնող քնարարութիւնը, որի հետևանքը մնում են մինչև այսօր։ Վրաց այն ժամանակվայ սիրասիրող իշխաններից ոչ մէկը չէ կարելի ցոյց տալ, որ իր կեանքի մեծ մասը Պարսկաստանի մայրաքաղաքում մաղած չը լինէր։ Նրանք կազդուրում էին իրանց երիտասարդը, ազատագրում էին հարեմներին, և նրանց դառն աշխատութեան պտուղը շռայլութեամբ վատնում էին Պարսկաստանում։ Վրաստանը լցնվեցին ոտարի ոտարի էր դարձել. Դաղստանը լիքն էր վրացի գեղջիներով. բայց վրաց իշխանները, նոյն. որի նպատակն էր նիւթական ազնուութիւնն հասցնել Հայաստանի մեր թշուառ հարազատներին, ժողովուած փոքրիկ անտարակներ ստեղծելու մի քանի անձերից։ Ստորագրութիւնը պակաս է ուշադրաւ իր շրջանում հանձնելու ժողովել և յանձնել գանձապահ պ. Ա. Դաւութեանցին, Ա. մեզը, մեր ուրիշ շատ ձեռնարկութիւնների նման, ազգասէր վրա ընդունվով և արժանաւոր չը գտնվեցաւ շատերի։ այն որից մինչև այժմ մի քանի հարիւր ոչ միայն փող չեն հաւաքել։ այլ և իրանց ստուած անդամներն անգամ կորցրել են խոսքս։ որ թ հարիւ. ՀԵՐՄՈՒԱՆԳԱՔԵՆՆ նման է։ Ա. մեզ մասին «Մշակի» անցեալ տարուայ № 203-ում պ. Ա. Դաւութեանցը մի մանաւանդ հարցն էր տուել և իր ձեռքում եղած փոքր ստորագրել։

Ցնորակ ունեցողներից պ. Գ. Դիլիգանեանցը ստորագրել է Հ. Բաղդասարեանցից 1 ր., պ. Ն. Հարությունեանցը ինքը տուել է 3 ր. և ուրիշներից ստորագրել 5 ր., պ. Ի. Ալգամեանցը ինքը տուել է 5 ր. և ուրիշներից ստորագրել 11 ր.։ Բոլորը 25 ր., որոնք յանձնեցին ինձ ուղարկելու համար։

Ինձ ասուած անդամներում ստորագրել են. Շուշում Ց. Տէր-Դաւիթեանցից 10 ր., Մ. Խաչատրից 5 ր., Բեկլարեանից գիւղում Ա. Դիլիգան՝ 1 ր., Կ. Մխիթարեանից 1 ր., Մ. քահանայ Տէր-Գեորգեանից 1 ր., Ի. Տէր-Պետրոսեանից 1 ր., Թ. Ալամեանից 1 ր., Թ. Դրիգորեան 1 ր., Նիժ գիւղում Ց. քահանայ Ջուանեանից 1 ր., Ց. քահանայ Դաւլաթեանից 1 ր., գանգան անձինք 2 ր. 29 կ., Ա. Աղաջանեան գիւղում Մ. քահանայ Մելիք-Ա. Աղաջանեանից 1 ր., Ս. Աբրահամեանից 2 ր., Թ. Նիկոգոսեանից 1 ր., Մ. Տէր-Պետրոսեանից 1 ր., Հ. Ալգամեանից 1 ր., Ի. Զարիրեանից 1 ր., Ց. Մինասեանից 1 ր., Թ. Զիլիկարեանից 1 ր., պ. Խաչատեանից 1 ր., Մ. Ալգամեանից 1 ր., գանգան անձինք 3—40 կ. գիւղերով 7 ր. 86 կ.։ Բոլորը 44 ր. 35 կ.։

ԴԱՒԻԹ ԲԷԿ

ԳԱՌՄԱԿԱՆ ՎԷՊ

(1722—1728)

—

Գ.

Մնում է մի քանի խօսք ասել, թէ ինչ դրութեան մէջ էր այն ժամանակ վրաստանը. ինչ էին անում վրացիները. երբ հայերը իրանց հայրենիքի ազատութեան մասին էին աշխատում. Ալդանոր այդ երկու հարեան քրիստոնեայ ազգերը, որոնք մի և նոյն վիճակի մէջ էին գտնվում, մասնաւոր էին ձեռք ձեռքի տալ և միասին, ընդհանուր ուժերով թաթափել պարսից լուծը.

Վրաստանը բաժան

վերոգրեալ փոփոխի գումարն է ընդամենը 69 ր. 35 ր., որից հանած 55 կ. փոստի ծախք՝ մնացեալն (68 ր. 80 կ.) ուղարկում եմ անս խմբագրութեանց խնդրելով հասցնել գրան Կ. Գէորգի հայոց «Մխիթարեանց Ընկերութեան» և այս նամակը տալով հասարակաց տեղեկութեան համար։

Գաղափար եմ համարում յայտարարել, որ այս «գանձանակի» գոյութիւնը բոլորովին գաղտնի է այժմ, որի հաշիւները անս ստանալով վերջացան խնդրս։

Ե. Գ.

8. Տէր-Գրիգորեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Մեզ հաղորդում են որ «Մխիթարեան» վաճառատանի գաղտնիքի բնդանուր տեսուչ պ. Մկրտիչ Փորիուգալեան, որ մի քանի ժամանակ սրանից առաջ Թիֆլիսումն էր, ապրիլ կիրակի հասաւ Վան։

—

Հրատարակիցաւ «Փարոս Հայաստանի» պատկերազարդ հանդիսի այս տարվոյ երկրորդ տետրակը։

—

«Русскій Курьеръ» լրագրին գրում են Թիֆլիսից հետեւեալը։ «Ոչոր երկիրներում երկաթուղիների նպատակն է՝ միացնել բազմաթարդ կենտրոնները արդիւնաբերող տեղերի հետ, կամ հեշտացնել առեւտրական և առեւտրական նշանակութիւն ունեցող կենտրոնների յարաբերութիւնները միմեանց մէջ։ Իսկ մեզ մոտ, կովկասում, երկաթուղիները չնչին են այն անհրաժեշտ պայմանով որ երկրի քիչ քիչ նշանաւոր կէտերը անտես առնին։ Այդպէս փորձեցին փոքր-Թիֆլիսեան երկաթուղու գծի վրա գտնուող քաղաքի պէս մի նշանաւոր կենտրոնի հետ, որին 8 վերստ հեռաւորութեամբ թողեցին չնչին գծից, նոյնը անում է այժմ և Բաքու-Թիֆլիսեան երկաթուղում։ Այդ գծի վրա ոչ թէ միայն բոլոր մեծ քաղաքները կատարելապէս անտես են առնված, բայց և այնպիսի քաղաք, ինչպէս Գանձակը գծից 6 թէ 7 վերստ հեռաւորութեամբ կողմն է թողված։ Գանձակցիները յուսահատված են և քաղաքը արդէն մի քանի անգամ խնդրագրեր ներկայացրել բարձր իշխանութեանը հասցնել գիծը մինչև քաղաքը, առաջարկելով այդ գործի վրա քաղաքային գումարներից հարկաւոր ծախսեր անել։ Բայց մինչև այժմ խնդրագրերը անհետանալ մնացին և գանձակցին նոյն վիճակն է սպառնում, կամենում քանդվիլը, որին ենթարկվեցաւ «Բաքուայ քաղաքը»։ Նոյնպէս լրագրի թղթակիցը կարող էր բերել և մի երկրորդ օրինակ, այն է Կասպիական քաղաքը, որ նոյնպէս քանդվեցաւ, մնալով Բաքուայ-Վլադիկաւկասեան երկաթուղու գծից շատ հեռու։ Մինչև անցեալ երբ չինվում էր փոքր-Թիֆլիսեան երկաթուղին, սկզբից գիտակցութիւնն ունէին անտես առնել Թիֆլիսը, երկաթուղին հասցնել միայն մինչև Հաւլաբար կայարանը և այնտեղից շարունակել գիծը գէպի Բաքու։

—

«Голосъ» լրագիրը լսել է որ Թիֆլիսի քաղաքային վարչութեան խնդիրքը 750.000 բուրլի գումարի փոխառութիւնն առնել քննված է ներկայ բարձրագոյն հրամանագրութիւնների մէջ և այդ փոխառութիւնը օրէնքդրութեանց միջոցով թոյլ է տրված մեր քաղաքին։ Այդ փոխառութիւնը գործ կը դրվի մի քանի հասարակական շինութիւնների կառուցման վրա։

—

Անդրկովկասի մի քանի տեղերում, նոյն իսկ Թիֆլիսից ոչ հեռու յայտնվեցաւ մարեխ։ Միջոցներ տեսնելու համար մշակներ են գործ դրվում։

—

Նոյն լրագիրները հաղորդում են որ այս օրերս գտնվեցաւ կայանաւորվեցան Ս. Պետերբուրգում մի քանի անհատներ, որոնք փորձում էին կրկնել վերոգրեալ բանտարկեալների բռնութեան յայտարարութիւնները մայրաքաղաքի փողոցների պատերի վրա։

—

Մոսկվայից յոգուտ Հայաստանի ստացվեց մեր խմբագրութեան մէջ ստացված 2500 բուրլի գումարը. երկրի ուղարկեցինք Կ. Գէորգի «Մոսկուայ խնամատար» մասնաժողովին նվիրվելիքների առնչութեան տան Թիֆլիսի ներկայացուցչի միջոցով։

—

Խարկովի հասարակարանի պրոֆէսոր, բժշկապետ Շլիքեան խնդրում է մեզ յայտնել մեր լրագրում, որ մայիս ամսի սկզբներում երթալու է Պետերբուրգ, որտեղ և կը պատրաստի գործեցեալ բժշկութիւնը։ Ուրեմն ազգայինները որոնք կը կամենան բժշկվել Պետերբուրգում, կարող են դիմել պ. Շլիքեանին հասցէով. Петербургъ, на Верхнемъ бульварѣ, въ домѣ Закорковой, доктору А. Шилтову.

—

Թիֆլիսի բաղաքային վարչութիւնը հանձնել սահմանել և նշանակել առաջին հարկաւորութեան միներգների վրա ապրիլի 15-ից մինչև 1 մայիսի. Տարեկան ալիւրից թխած հացը, առաջին անուանի, ֆունտը $5^1/_2$ կոպ., երկրորդ 4 կ., թանկի մէջ տարեկան ալիւրից թխած հացի ֆունտը առաջին անուանի 6 կ., երկրորդ անուանի $4^1/_2$ կ., կրտսերաստան ալիւրից խառն տարեկան ալիւրի հետ առաջին անուանի յատուկները ֆունտը 7 կ., երկրորդ $5^1/_2$ կ., երրորդ 5 կ.։ Տաւարի մսի ֆունտը առաջին անուանի 12 կ., երկրորդ 10 կ., ոչխարի ֆունտը 18 կ., ոչխարի մսի ֆունտը 14 կ., խոզի մսի ֆունտը 14 կ.։ Այդ առթիւ չէ վերաբերվում գիւղական արդիւնաբերողներին, որոնք իրանց արդիւնքները ծախում են Թիֆլիսի կրպակներում և վաճառատեղներում։

—

ՀԻՆ-ՆԱԻԻՋԵԻԱՆԻՑ մեզ գրում են. «Լսում ենք որ հոգարարու պ. Պարսխանարկեան մի քանի անգամ հոգարարական ժողով է արել, որ վճռել է ամեն չանք գործ դնել ազգի կանգնեցնել մեր ընկած ուսումնարանները։ Յուսանք, որ պարոնները ձեռնարկ կը գործեն։ Լսում ենք նոյնպէս որ պ. Պարսխանարկեան դիտաւորութիւն ունի մեր քաղաքում փոքր ժողովներ յոգուտ վանի ազգասանների։»

—

«Русскій Курьеръ» լրագիրը հասատաս ազբիւրներից լսել է, որ ժողովրդական լուսաւորութեան մինիստրութիւնը վճռել է հաստատել կլասիկական և բնականական գիմնազիաների մէջ ուսուցչ աշակերտների իրաւունքները. երկու տարեկան դպրոցների ուսումնարաններին էլ հաստատուած թոյլ տալ մանել հասարակաց և բարձրագոյն դպրոցներ։

—

«Моск. Телеграфъ» լրագիրը լսել է. որ կառավարութիւնը հրամայել է Պետերի նահանգի վարչութեանը հետազօտել այն պատճառները, որոնք ստիպում են նահանգի ազգաբնակութիւնը կրկին գաղթել գէպի Թիւրքիա և այդ մասին հիշ. գեկուցում ներկայացնել կառավարութիւնը։

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՖՐԱՆՍԻԱ

Փարիզից լրագիրները հաղորդում են հետաքրքիր տեղեկութիւնները։ Լաւ է տարածված, որ հանրապետութեան նախագահ Գրեվիի պաշտօնապէս ձանապարհորդելու և ֆրանսիական նահանգների մէջ։ Բրեանի պատգամաւորները հրաժարել են նրան այցելել իրանց նահանգը Սենտ-Նազարի մէջ մեծ նուաստանգիտաս բացանելու պատճառով և գրեվիի ընդունել է այդ հրաւերը։ Ֆրանսիական մամուլի կարծիքով փարիզի գաղափարական ներքին կրկնակի գժուարութիւններ է պատճառում կառավարութիւնը իր խիստ վարմունքութեամբ փարիզի քաղաքային խորհրդարանի հետ։ Այդ առթիւ „République Française“ լրագիրը նշում է, որ միայն այն մարդիկ կարող են կառավարել փարիզը, որոնք վայելում են քաղաքի բնակիչների հանրաբարութիւնը։ Կարծում են, որ կառավարութիւնը կը լուծի Անդրիէին, ի նշան ուշադրութեան, որ պատգամաւորների նոր ընտրութիւնները շուտով կատարվելու են։ „Temps“ լրագրի մէջ տպված է ատաղձին գործերի միներգների գրագրութիւնը Ֆունիսի բէյի և ֆրանսիական հիւպատոս Բուսսանի հետ։ Հիպատոսին ուղարկած ֆրանսիական կառավարութեան գրութեան մէջ ասված է հետեւեալը։ „Մինինգէք բէյին, որ մենք այս ունենք նրա հաստատրիմ բարեկամութեան վրա, որի մասին նա մեզ միշտ հաստատել է և որ այժմ նա գործով պէտք է հաստատէ։ Մեր երկրի և նրա բնակիչների ապահովութիւնը պահանջում է, որ անպատճառ մենք ունենանք ցեղերը։ Ֆրանսիան կամենում է յուսալ, որ մեր ունենք պատահել Ֆունիսի գորքերի իրենց հետ և յայտնել նրանց ասելիքները։ Մենք յոյս ունենք պատահել Ֆունիսի գորքերի իրենց

գարեաս։ Թիւրքերի գլխաւոր բերդապատերը և ռազմական մասնագիտական իշխանութեան հետ նրանց ապրելակերպը ապրեցին։ Իսմրիքիրի, Մինդրելիայի, Դերբիի և Արիանդիայի վրա։ Ղարաքը փոխարինեց Աւնասարանին։ Մոլեռանդ թիւրքերը ամեն անգ մեզերին իրանց հոգեւորականներին, սեղանին հաստատել գրագրութիւնը և ապրանել մասնագիտութիւն։ Թիւրքերը ունէին խառութիւններ էին գործ դնում կրոնի վերաբերութեամբ, քանի թէ պարսիկները։ Թիւրքաց Նասանդարեան Ազատ-փաշայի կառավարութեան ժամանակ (1659—1679) այդ կոչումների ազատականները, մասնագիտանութիւն ընդունելով, բանանում էին (բէկ), (փաշայ), հայոց ազգանուններ և պաշտոններ էին վարում որպէս թիւրքերի ներկայացուցիչներ։ Վրաստանը այդ ժամանակներում ընկած էր երբեմն կրոնների մէջ.—մի կողմից պարսիկները, միւս կողմից թիւրքերը։ Դեղաի որ կողմը երբեք չուտ էր տալիս, այլում էր.... Վրաց ազատականները իրանց դիրքը պահպանելու համար, երբ պարսիկներից յուսահատվում էին, դիմում էին դեպի թիւրքերը, իսկ երբ այդ վերջիններից յուսահատվում էին, դիմում էին դեպի պարսիկները։ Ամեն անգ կրոնափոխութիւնը մեծ դեր էր խաղում պաշտոններ և իշխանութիւն ձեռք բերելու համար։ Վերջին ժամանակներում նրանք ծանոթացան ռուսաց կառավարութեան հետ և երբեմն անեմ կամ խնդրագրերով դիմում էին ռուսաց թագաւորներին, որ իրանց օգնեն **)։

*) Ազգանուն ասելուց, լսվերը, հնդիկները, և գանազան մասնագիտական լեռնարանների գլխաւորները այն ժամանակների արդիւնք են։

**) Վախթանգ V-ի (Շահնազարի) որդի Արշիլը, մասնագիտանութիւն ընդունելով և կոչվելով Մուրթուզա-Ալի-խան, պարսից կառավարութիւնից ստացաւ Գանձակի իշխանութիւնը։ Երբ պարսիկները վերջը խլեցին նրանից այդ իշխանութիւնը, նա վերադարձ իր հետ մի քանի ազգականներ—Զիաուս Գրիգորասի ազատանան գեղարդը, թագման պատանդը—դիմեց ռուսաց թագաւոր Ֆեոդոր Ալեքսէյեվիչին, և իր ուղղափառութեան բարեպաշտութիւնը ցոյց տալով, պաշտպանութիւն խնդրեց։ Ռուսական ազնիւները չը ցանելով, նա իր գլխին թիւրքի չորսոյ փաթաթեց և դիմեց թիւրքաց կառավարութեանը։

*) Ազատ մի պատմական անձնաւորութիւն կայ, որ մենք հարկաւոր ենք համարում պատգել, մեր պատմագիրները Դաւիթ-բէկին Վախթանգ V-ի ժամանակներն են դնում և չեմբուսում են նրան Վախթանգ VI-ի հետ, որը ասոյենի թառն էր, ապրելով նրա որդի Լեան-խանի արդիւնք Վախթանգ V-ի օրերում գեռ Դաւիթ-բէկը ծնված չէր։ Դա մեռաւ Պարսկաստանում 1673 թվին, այդ ժամանակ Դաւիթ-բէկը վրաստանում լինել չէր կարող։ Դա նկատ. վրաստան Վախթանգ VI-ի ժամանակ, որը նոյնպէս չատ հնարագ (շատ հաստատ) ազատաս էր կրում, որպէս իր պապը։

Դաւիթ բէկի վրաստանում գտնված ժամանակվայ վերջին տարիներում այնտեղ կային երեք նշանաւոր իշխանութիւններ՝ Իմերեթիայի իշխանութիւնը, որ կառավարում էր Սեկրասանցի V-ը, որպէս թիւրքաց ներկայացուցիչ, Կարթլինիայի իշխանութիւնը և Կախեթիայի իշխանութիւնը, որոնք կախումն ունէին պարսից կառավարութիւնից։ Մենք կը խոսենք վերջին երկու տարի մասին։

Կարթլինիայի իշխանութեան կենտրոնը թիֆլիսն էր. այստեղ Մեհրաբի բերդի մէջ կանգնած էր մի տարբեր գունդ պարսկական պահապան զորք, որը մի և նոյն ժամանակ հսկում էր թէ քաղաքի և թէ վրաց իշխանի գործունեութիւնների վրա։ Այդ գունդը պատվում էր այնտեղ սովորաբար այն որդի, երբ վրաստանը պարսկական նահանգ դարձաւ։

Դաւիթ բէկը իր մանկութեան հասակում բերվեցաւ Մրցխեթ ասելը, որ այդ ժամանակ գտնվել էր վրաստանի մայրաքաղաք լինելուց։ Այստեղ ասելին անցաւ ժամանակս։ Նա վախթանգ VI-ի *) հետ, որը հաստատված էր նոյնիսկ

նաբիրներ, նա վերադարձ իր հետ մի քանի սրբութիւններ—Զիաուս Գրիգորասի ազատանան գեղարդը, թագման պատանդը—դիմեց ռուսաց թագաւոր Ֆեոդոր Ալեքսէյեվիչին, և իր ուղղափառութեան բարեպաշտութիւնը ցոյց տալով, պաշտպանութիւն խնդրեց։ Ռուսական ազնիւները չը ցանելով, նա իր գլխին թիւրքի չորսոյ փաթաթեց և դիմեց թիւրքաց կառավարութեանը։

*) Ազատ մի պատմական անձնաւորութիւն կայ, որ մենք հարկաւոր ենք համարում պատգել, մեր պատմագիրները Դաւիթ-բէկին Վախթանգ V-ի ժամանակներն են դնում և չեմբուսում են նրան Վախթանգ VI-ի հետ, որը ասոյենի թառն էր, ապրելով նրա որդի Լեան-խանի արդիւնք Վախթանգ V-ի օրերում գեռ Դաւիթ-բէկը ծնված չէր։ Դա մեռաւ Պարսկաստանում 1673 թվին, այդ ժամանակ Դաւիթ-բէկը վրաստանում լինել չէր կարող։ Դա նկատ. վրաստան Վախթանգ VI-ի ժամանակ, որը նոյնպէս չատ հնարագ (շատ հաստատ) ազատաս էր կրում, որպէս իր պապը։

Կասանի (Ալի-զուլի-խանի) չարագործութիւններից, անպաշտան ասանանացել էր վրաստանի հին մայրաքաղաքում։ Սկզբում նա փորում էր լի զարմանութիւններով անունց կենդանի անանանաւոր էր հզած արքայութիւնում։ (Մեր վեպի երկրորդ գրքում յիշված սեռ պարունը նոյն իսկ այդ ազատանան է։) Ինչպէս նա մասնակցում Մրցխեթի արքայանանրին, ուրանց պարտակվել վրաց գրականութեամբ և արքայական կենանք փորել։ Դաւիթ-բէկը այդ ժամանակ թագից նրան և ժամանում էր երբեմն Կարթլինիայի, երբեմն Կախեթիայի իշխանների մոտ, որոնք անգամ մինչ մեռնի ներկայ փոփոխում էին պարսից կառավարութիւնից։ Իսկ երբ Կարթլինիայի իշխանութիւնը անցաւ Դիմրցին-խանի *) ձեռքը, այդ ժամանակ վախթանգը թագից Մրցխեթը, անցաւ փոխվեցաւ Թիֆլիս, և սկսեց որպէս փոխանորդ կառավարել Կարթլինիան, որովհետև Դիմրցին խանը քաղաքում էր։ Գարարանանում էր գանվում։ Այդ ժամանակ Դաւիթ բէկը կրկին սանձեն առեց վախթանգի մոտ ծառայել և չը բաժանվեցաւ նրանից, մինչև իր Հայաստան գնալը։

Դիմրցին-խանը ապանվեցաւ Ղանդահարում առանց ժառանգ թագնելու։ Երբ հետեւեալ վախթանգը պատանել էր քրիստոնեական կրոնը, չանը նշանակեց Դիմրցին-խանի փոխարէն Կարթլինիայի իշխան վախթանգի ներքոյ՝ մահմեդական անունը ընդունած Գէլ-Խուրով խանին, երբ այդ վերջինին էլ ապանվեցաւ պարսից ուղարկների հետ ունեցած պատերազմում, այն ժամանակ վախթանգը կանչվեցաւ Սպահան, որ իշխանութիւնը նրան յանձնեն։

Բայց բարեպաշտ վախթանգը **) չը խոնարհվեցաւ այն կանոններին, որ ընդունված էին իր նախորդների ներքոյ, այսինքն՝ նա չը համաձայնվեցաւ իր կրոնը փոխելով ընդունել Կարթլինիայի իշխանութիւնը։ Շատը բարկացաւ նրա վրա, հրամայեց բանտարկել։ Եթէ ասել ոչ պէտք կարծուար մեռաց Սպահանում։ Երկար ընդունարութիւններից յետոյ, երբ լուսնի հայրենի գժբախտութիւնը, նրա ազատակ գառնալը մի կողմից լեզգիների ձեռքով, միւս կողմից իր եղբայր Եասանի (Ալի-զուլի-խանի) չարագործութիւնով.—վերացան վախթանգը վերջապէս յանձնվեցաւ ընդունեց մահմեդականութիւն, կոչվեցաւ Մուհամմադ-Ալի-խան։ և ստանալով կարգ մարդիկներ, վերադարձաւ Թիֆլիս։

Այստեղ հանդիպեց նա իր երկու վաղուի անհաշտ թշնամիներին, մէկը՝ իր եղբայր Եասանի, միւսը կոմեթիայի իշխան Մամեդ-Ղուլի-խանը (կոստանդին II-ը) *)։ Եղբայր նա վախթանգը կարգադրեցաւ հաշտվել, թէև այդ հաշտութիւնը երկար չը անեց, բայց կոստանդինի հետ ունեցաւ անվերջ կռիւներ։ Կոստանդինը ապրում էր սարեր կարթլինիայի և ամրացել վրաստանի իշխանը գառնալ։ Այստեղից ծագում էին բոլոր երկպառակութիւնները, որ ասվում էին անում երկրում։

Վախթանգը ենթարկում իր թշնամիներից խնդրագրում դիմեց ռուսաց թագաւոր Պետրոս մեծին, առաջարկեց իր հպատակութիւնը և սկսեց նրանից օգնութիւն խնդրել։ Այդ բանում փնտրում էր կոստանդինի հետ մանել նրան պարսից կառավարութեան առջև, թէ նա խոստում է չարին, թէ նա անունով դարձ մահմեդական

---

*) Դիմրցին-խանը վախթանգի նոր եղբայրն էր, կրտսով մահմեդական։

**) Դա մի և նոյն պատանեակը, որ նոյնպէս վախթանգ VI-ը է, որ վրաց պատմութեան մէջ բաւական փայլուն անուն է թողել։

*) Կոստանդին II-ը կամ Մամեդ-Ղուլի-խանը հետագայ I-ին, այսինքն Նազար-Ալի-խանի որդին էր, և ծնված էր Սպահանում։ Թէ նոյնպէս թէ արքունի էլ մահմեդականութիւնն էին ընդունել։

գաղափարներին և նրանց հետ միասին հնազանդեցնել այն ցեղերին, որոնք միասին մեծամեծ քշանափ են իրէ մեզ և իրէ բէյլին՝, գաստիարակելով այդ գերությունը, բէյլը բարգաւաճ է Ֆրանսիայի գործադրելի միջոցների գլխ. հաւատացնելով, որ նա իր սեփական ոյժերով կարող է խրուժիրների կառաջած մի քանի ռեֆորգությունները ոչնչացնել և միջոցներ գործադրել, որ նրանք ոչնչ չը կրնեմեն։ Տունիսի կոչուածների անկախությունը խախտելու գլխ բէյլը բարգաւաճ է, հիմնվելով իր և Բ. Դրան իրաւունքների վրա։ Այդ պատճառով նա Ֆրանսիայի առաջարկությունները հիմնաւոր չէ հանարում և չէ կարող նրանց ընդունել։ „Temps“ հաղորդում է, որ բէյլը այդպիսի գրութիւններ է ուղարկել մեծ պետությունների ներկայացուցիչներին։

ԱՆԳԼԻԱ

—

Նոյեմբեր հեռագիրը հաղորդեց լորդ Բիկոնսֆիլդի մահուան լուրը։ Լրագիրները նրա մասին հաղորդում են հետևեալը։ Բիկոնսֆիլդ Անգլիայի պետական նշանաւոր գործիչներից մէն էր և միևնոյն ժամանակ հետևում էր այն հին քաղաքական սկզբունքին, որ հետզհետէ կորցնում է իր նշանակությունը եւրոպական ժամանակների ժողովուրդների միջև։ Վերնոնի դիրքերի անուանը անարժան կոչված է Անգլիայի պատմության հետ վերջին 40 տարիների ընթացքում։ Նրա կենդանությունը գրեթէ հնամաց համար պէտք է պատմել անգլիական նոր պատմության գլխաւոր անցքերը, որոնց նա որ և է կերպով մասնակցել է։

Դիզրայելի — Բիկոնսֆիլդի քաղաքական ապարէլը շափազանց նշանաւոր է։ Նա ազդեցություն ունի մեր ամենամեծ քաղաքական գործերի մէջ։ Վերնոնի դիրքերի ամրությունը անարժան կոչեցի նրա համար, որ նա ամենամեծ ոյժերի դիմաց ամրացրեց իր գաղափարները։ Դիզրայելի առաջնորդում էր տորիների տրիումֆալ կուսակցությունը և կամ դերերի մեծի մահուանից յետոյ պաշտպանեց բռնեց այն գիրքը, որ մինչև այդ ժամանակ իրախուսակես նրան էր պատկանում։

Դիզրայելիի ազդեցությունը Անգլիայի արտաքին քաղաքականության վրա նշանակում էր գեռ Դրիմի պատերազմի սկզբից, երբ նա լորդ Պալմերստոնի հակառակորդ էր համարվում։ Լորդ Բիկոնսֆիլդի գործունեությունը պայծառ շրջանը կազմում են վերջին տասը տարիները, որոնց ընթացքում նա յաջող հանդիսացրեց իր կանացությունը։ Դիզրայելի շատ նպաստեց Անգլիայի քաղաքական ազդեցությունը վերականգնելը Եւրոպայի և Արևելքի վրա։ Մի ժամանակ քաղաքագետները կարծում էին, որ նա կարող է քայքայել իշխան Բիսմարկի փառքը իր համարձակ քաղաքական գործողությունները, որոնք կատարվեցան վերջին պատերազմի ժամանակ, երբ նա պատերազմական նաւատորմ ուղարկեց Սուվեզ և Պիրաս կղզին միացրեց Անգլիայի հետ։ Հնդկաստանի գրությունը ամրացրած է Բիկոնսֆիլդի վճռական կարգադրությունների շնորհիվ, վերջերս նա հնդկաց հանձնեց կայսրուհի է յայտնված, իսկ Միջին-Ասիայի մի քանի փոքր իշխանություններ Անգլիայի հպատակ են դարձրած։ Լորդ Բիկոնսֆիլդի ազգային քաղաքականությունը խիստ քննադատության ենթարկվեցաւ մանաւանդ Լուսատանի մի, որտեղ նա նաև անգամ ընդդիմանում էր Բալկանեան թերակղզու քրիստոնեայ ազգությունների ազատությանը, բայց նա ամենասիրեցիմ թշնամիները և հակառակորդները խոստանում են, որ Դիզրայելի-Բիկոնսֆիլդ ներքին գործի ամենանշանաւոր քաղաքական գործիչներից մէն էր։

Լորդ Բիկոնսֆիլդի մահը մի ծանր և անուղղելի հարուած է անգլիական պահպանողական կուսակցության համար։ Այսուհետև այդ կուսակցությունը ոչ այլ ինչ է, եթէ ոչ ազնիվ մարդկերանց մի խումբ, որ կամենում է նոյնությամբ պահպանել անգլիական հին սահմանադրությունը, չը հասկանալով, որ ժամանակը անհրաժեշտ է գործել այդ սահմանադրության փոփոխությունը։ Այդպիսի կուսակցությունը բնականապէս պէտք է հետզհետէ փոքրանայ և յոյս չունենայ, որ մի ժամանակ իշխանությունը գրաւեալ իր ձեռքը կունենա։ Լորդ Բիկոնսֆիլդի հետ միասին այդ կուսակցության քաղաքական գործունեության յոյսը։

Պատասխանների համար Դիզրայելիի մահը քաղաքական մի նշանաւոր յաղթություն նշանակություն ունի։ Այդ կուսակցությունը դեպատասխան առաջնորդությամբ, որ շրջապատված է ընդունակ և քաղաքականապէս հասունացած գործիչներով, այսուհետև մեծ առաւելություն կունենայ իր հակառակորդների առաջ։

ԽԱՌՆ ԼՈՒԻԲԵՐ

Լանգսդորֆ այս օրերս բանտարկների ժողովում մի յայտարարություն էր ձեռքից ձեռք անցնում. սուտ նրա բովանդակությունը. — «300 ֆունտ ստերլինգ վարձատրություն նրան, ով կը ներկայացնի ոստիկան—գեներալ-բանտերի կլուբին, Բիսմարկի նամակի պատճենը գեղի կամ նրանմիջը, որտեղ Բիսմարկը հրատարակում է անպիտան կառավարությունը գաղտնարանի միջոցով հանելու «Freiheit» լրագիրը»։

* * *

Գերմանական ոստիկանությունը թարգմանել է Շեֆֆերի գրքերը գերմանական լեզուով և, ինչպես գեներալ-բանտերները հաստատում են, թարգմանությունը շատ ազնիվ է։ Լիխտենբերգ, մի գրականագետ գնեց թարգմանիչ այդ թարգմանությունը հրատարակելու նպատակով. վճարելով թարգմանչին 125,000 ֆրանկ։

* * *

Ստրասբուրգում ասվում է, թէ ստեղծվում է պարտքերի հարստանիք, որ կազմվում է պարտքից 25 տարուց յետոյ և ունի հարստանիքը 50 տարվա վերջը, բայց Ամերիկացիներ ունի հեռու են գնում։ Մեկ տարուց վերջը նրանք, ասում են շատերի հարստանիքը, երկու տարուց յետոյ մեր ազգ, հինգ տարուց յետոյ փայտակաց, տասս տարուց երկաթեայ, քսան տարուց թիթեղեայ հարստանիքը։ Փայտակաց հարստանիքը ստանալիս ամուսինների բարեկամները պէտք է բնակեն փայտակաց կահավորանքը, իսկ երբ ստանում է թիթեղ հարստանիքը բոլոր տիրերը գալիս են թիթեղեայ գեղեցիկ շինած գլխարկներով, իսկ բերած ընծաները բաշխվում են գրքերից, պատկերներից և թիթեղեայ շինած զանազան ստորագրներից։

* * *

Մի ամերիկեան լրագրի մէջ տպված են մի քանի հետաքրքիր տեղեկություններ գեներալ Հարֆիլդի. Ամերիկայի Միացեալ-Նահանգների ոստիկան նախագահի մասին։ Մինչև 14 տարվայ հասակը Հարֆիլդը ուսումնասիրում էր մի հիւանդ գրագրության մէջ, 16 տարեկան հասակում ծառայում էր նոցանների վրա, 18 տարեկան հասակից Չիկագոյի ուսումնարանում էր ուսումնասիրում, 23 տարեկան մտաւ Ուիլեամս—կոլեջ, իսկ 26 տարեկան հասակում փաստաբանի կոչումով հարստանալու համար և ստանալով գիտնական տիտղոս, բնակվեց Գիրտոնի քաղաքացի գրագրի գրասենեակի պաշտոնը։ 29 տարեկան հասակում Օնայդայի մէջ նստաց սենատորի օգնականի պաշտոնը, իսկ 31 տարեկան դարձաւ բրիգադի գեներալ։ Այդ պաշտոնի մէջ գտնված ժամանակ նա պատերազմում էր հարաւային նահանգների դեմ և մանաւանդ յարատևեցաւ իր քաջությամբ Գետսբուրգի մարտերում և Կարոլինի պաշարման ժամանակ. մի տարուց յետոյ նա ստացաւ Կանգրեսականի դորդի գեներալ—շտաբի մեծաւորի պաշտոնը. 33 տարեկան հասակում ընտրվեցաւ Միացեալ-Նահանգների ներկայացման ժողովի անդամ. 48 տարեկան հասակում ստացաւ սենատորի պաշտոն և վերջապէս 49 տարեկան հասակում ընտրվեցաւ տարոյշ Միացեալ-Նահանգների նախագահ։

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 16 ապրիլի։ „Новое Время“ լրագիրը լսել է, որ գաստառանը Տրիգանիի և միւս պետական յանցագործների մասին յուրաքանչիւր ամիսը առաջ չի լինի։ „Голосъ“ լրագիրը հաղորդում է, որ Մոսկվայի մէջ Զատիկի շաբաթի գիշերը ցրված էին մրցանակներ բռնանգությունների գրությունները։ „Народная Воля“-ի ապստամբությունները գրված էին գաստիի ձուաձևերի մէջ։ Կայսերական հրացանագործների հաղորդման ձևը կը մտնվի բոլոր զորքերի մէջ։

ՓԱՐԻԶ, 15 ապրիլի։ Այսօր վախճանվեցաւ Լեմիլ դը-Ֆիրարդեն։

ԼԻՍԱԼԼ, 15 ապրիլի։ Երկի ֆրանսիացիները գրաւեցին Տաբարքա կղզին։ Տունիսցիները թողին այդ կղզին։

ԳԻԱՏ, 15 ապրիլի։ Այսօր վախճանվեցաւ Ֆելդցեյխմեյստեր Բենեդեկ։

ԿՈՆԻԳՍԲԵՐԳ, 15 ապրիլի։ Կարանտարված է ուսանող Ցոֆելի ձենգեր, որոշված գիտաստուգությունն էր յայտնել սպանել կայսր Վիլհելմին։

Կ. ՊՈԼԻՍ, 15 ապրիլի։ Սուլթանի անձը Մահմեդ-Դամադ-փաշա կալանաւորված է։ Նա մեղադրվում է սուլթան Արդուլ-Ազիզի սպանմանը մասնակցելու և Մարդի ֆառավարության ժամանակ բրիգադների վանելու մէջ։

Խմբագիր—հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

գոված է. իսկ պրոսի քրիստոնեայ է և գաղափարներ ունի ուսուցանել թագաւորի մասին. կամենում է վերատանը գուցե բերել պրոսից իշխանությունից և յանձնել ուսանողին։

Վախմանը այժմ ամրացված էր Արքիբիսկոպոսի տեր խոսքով, մի կողմից պատրաստել իր բարությունները ուսանողի հետ, միւս կողմից պատրաստել իրան պրոսից կառավարության ազգ. Թէ ինքը պրոսից հաստատուած հպատակ է, թէ կաստանդինի հաղորդումները բոլորը ստերգությունք են, թէ նա գիտություն ունի իր երկրին ու ազգին, այս պատճառով շատ խոսություններ է անում, և այլն։ Ուսանող կառավարությունը ուզում թագաւորի վրա վախմանը ստիպում էր «թագաւոր վերատանի», իսկ պրոսից կառավարությունը ուզում թագորը ստիպում է «վալի» *) գարեկատանի։

Մինչ վերատանը այդ խոսակցությունների մէջ ամփոփված էր լինում, Ամենայն աշխարհում այդ ազգությունները պատրաստվում էին. Ալբանիի Ազգասիրաց կոմիտեն, որ գաղտնի ում էր ստեղծվել ազգասիրությունը, աշխատում էր կազմել վրացիներից և հայերից մի ընդհանուր միություն, որ միասին կարան պաշտպանվեն։ Բայց այդ նպատակին հասնելու համար նախ պէտք էր, որ վերատանի մէջ երկպառակությունները դադարեին, վրացիները միանան հետ միանային, որ յանայ կարելի լինի պատրաստել նրանց հայերի հետ միությունը։ Այս մասով հայոց կոմիտեն անձամբ վերատանի մեջ. որ վախմանդին հաշտեցնել կաստանդինի հետ։ Բայց չը նայելով կարանալ է և գաղափարներ ունի ուսուցանել թագաւորի հետ. իսկ պրոսի կարանալ է և գաղափարներ ունի ուսուցանել թագաւորի հետ։ Ամենամեծ կարանալ է վերատանը գուցե բերել պրոսից իշխանությունից և յանձնել ուսանողին։

Վախմանը այժմ ամրացված էր Արքիբիսկոպոսի տեր խոսքով, մի կողմից պատրաստել իր բարությունները ուսանողի հետ, միւս կողմից պատրաստել իրան պրոսից կառավարության ազգ. Թէ ինքը պրոսից հաստատուած հպատակ է, թէ կաստանդինի հաղորդումները բոլորը ստերգությունք են, թէ նա գիտություն ունի իր երկրին ու ազգին, այս պատճառով շատ խոսություններ է անում, և այլն։ Ուսանող կառավարությունը ուզում թագաւորի վրա վախմանը ստիպում էր «թագաւոր վերատանի», իսկ պրոսից կառավարությունը ուզում թագորը ստիպում է «վալի» *) գարեկատանի։

Դուրիթ-բէյը գեռ վերատանում էր. երբ կառավարության այդ բանակցությունները. նա ինքը աշխատում էր, որ հայոց կոմիտեի միջոցությունը ապրդրի չը մնայ, բայց վերջը ցանկանում հասնել այն համոզմունքին, թէ հայերի և վրացիների մէջ միություն կազմել անհնարին էր։ Վրացիները ունեն բարձր էին համարում իրանց կամ ուսանողի գլուխը գցել։ կամ պրոսից ծանր լեռի տակ մնալ։ կամ սամանցիների հրամայել,— բայց ոչ երբեք միանալ հայերի հետ և ապրանք լինել։ Այդ երբեմն համանման վիճակի մէջ գտնվող, համանման պատմությունների ենթակայ ազգերի միանալ դեմ ունեցած ատելությունը ստիպել էր Դաւիթի գլխում տիրոջ։ Նրան հասանում աշխը խիստ պարզ տեսնում էր. թէ ինչ բարեկամություն ապրելու կարող էին պատրաստել այդ երկու հարևան ազգերը, եթէ իրանց չանկարող միացնէին, եթէ ձեռք ձեռքի տուած, մի պատով, մի հոգով սուսերի տակ էին իրանց ընդունելու գարձերը։ Ո՞ր սամանցուն մտքովն էր այդ գաղափարը հասնելությունը երբու ազգերի մէջ,—այդ միտքը սատանի սանդուկ էր գալիս։ Բայց թէ կարող էր անել. գարերով կազմված նախապաշարմունքին գարեր հարկաւոր էին ոչնչացնելու համար, իսկ նրան պէտք էր շտապիլ ձեռնարկությունը իր հայրենիքի փրկությունի համար։ Այդ էր նորզուիենաը. նրա մտաւոր և բարոյական յատկությունները, որոնք ազատ ասպարէզ են գտնում Անգլիայի հասարակական գործերի և շահերի մէջ. քան ու հինգ տարուց ուելի Դիզրայելի առաջնորդում էր տորիների տրիումֆալ կուսակցությունը և կամ դերերի մեծի մահուանից յետոյ պաշտպանեց բռնեց այն գիրքը, որ մինչև այդ ժամանակ իրախուսակես նրան էր պատկանում։

Դիզրայելիի ազդեցությունը Անգլիայի արտաքին քաղաքականության վրա նշանակում էր գեռ Դրիմի պատերազմի սկզբից, երբ նա լորդ Պալմերստոնի հակառակորդ էր համարվում։ Լորդ Բիկոնսֆիլդի գործունեությունի պայծառ շրջանը կազմում են վերջին տասը տարիները, որոնց ընթացքում նա յաջող հանդիսացրեց իր կանացությունը։ Դիզրայելի շատ նպաստեց Անգլիայի քաղաքական ազդեցությունը վերականգնելը Եւրոպայի և Արևելքի վրա։ Մի ժամանակ քաղաքագետները կարծում էին, որ նա կարող է քայքայել իշխան Բիսմարկի փառքը իր համարձակ քաղաքական գործողությունների, որոնք կատարվեցան վերջին պատերազմի ժամանակ, երբ նա պատերազմական նաւատորմ ուղարկեց Սուվեզ և Պիրաս կղզին միացրեց Անգլիայի հետ։ Հնդկաստանի գրությունը ամրացրած է Բիկոնսֆիլդի վճռական կարգադրությունների շնորհիվ, վերջերս նա հնդկաց հանձնեց կայսրուհի է յայտնված, իսկ Միջին-Ասիայի մի քանի փոքր իշխանություններ Անգլիայի հպատակ են դարձրած։ Լորդ Բիկոնսֆիլդի ազգային քաղաքականությունը խիստ քննադատության ենթարկվեցաւ մանաւանդ Լուսատանի մի, որտեղ նա նաև անգամ ընդդիմանում էր Բալկանեան թերակղզու քրիստոնեայ ազգությունների ազատությանը, բայց նա ամենասիրեցիմ թշնամիները և հակառակորդները խոստանում են, որ Դիզրայելի-Բիկոնսֆիլդ ներքին գործի ամենանշանաւոր քաղաքական գործիչներից մէն էր։

Լորդ Բիկոնսֆիլդի մահը մի ծանր և անուղղելի հարուած է անգլիական պահպանողական կուսակցության համար։ Այսուհետև այդ կուսակցությունը ոչ այլ ինչ է, եթէ ոչ ազնիվ մարդկերանց մի խումբ, որ կամենում է նոյնությամբ պահպանել անգլիական հին սահմանադրությունը, չը հասկանալով, որ ժամանակը անհրաժեշտ է գործել այդ սահմանադրության փոփոխությունը։ Այդպիսի կուսակցությունը բնականապէս պէտք է հետզհետէ փոքրանայ և յոյս չունենայ, որ մի ժամանակ իշխանությունը գրաւեալ իր ձեռքը կունենա։ Լորդ Բիկոնսֆիլդի հետ միասին այդ կուսակցության քաղաքական գործունեության յոյսը։

Պատասխանների համար Դիզրայելիի մահը քաղաքական մի նշանաւոր յաղթություն նշանակություն ունի։ Այդ կուսակցությունը դեպատասխան առաջնորդությամբ, որ շրջապատված է ընդունակ և քաղաքականապէս հասունացած գործիչներով, այսուհետև մեծ առաւելություն կունենայ իր հակառակորդների առաջ։

ԽԱՌՆ ԼՈՒԻԲԵՐ

Լանգսդորֆ այս օրերս բանտարկների ժողովում մի յայտարարություն էր ձեռքից ձեռք անցնում. սուտ նրա բովանդակությունը. — «300 ֆունտ ստերլինգ վարձատրություն նրան, ով կը ներկայացնի ոստիկան—գեներալ-բանտերի կլուբին, Բիսմարկի նամակի պատճենը գեղի կամ նրանմիջը, որտեղ Բիսմարկը հրատարակում է անպիտան կառավարությունը գաղտնարանի միջոցով հանելու «Freiheit» լրագիրը»։

* * *

Գերմանական ոստիկանությունը թարգմանել է Շեֆֆերի գրքերը գերմանական լեզուով և, ինչպես գեներալ-բանտերները հաստատում են, թարգմանությունը շատ ազնիվ է։ Լիխտենբերգ, մի գրականագետ գնեց թարգմանիչ այդ թարգմանությունը հրատարակելու նպատակով. վճարելով թարգմանչին 125,000 ֆրանկ։

* * *

Ստրասբուրգում ասվում է, թէ ստեղծվում է պարտքերի հարստանիք, որ կազմվում է պարտքից 25 տարուց յետոյ և ունի հարստանիքը 50 տարվա վերջը, բայց Ամերիկացիներ ունի հեռու են գնում։ Մեկ տարուց վերջը նրանք, ասում են շատերի հարստանիքը, երկու տարուց յետոյ մեր ազգ, հինգ տարուց յետոյ փայտակաց, տասս տարուց երկաթեայ, քսան տարուց թիթեղեայ հարստանիքը։ Փայտակաց հարստանիքը ստանալիս ամուսինների բարեկամները պէտք է բնակեն փայտակաց կահավորանքը, իսկ երբ ստանում է թիթեղ հարստանիքը բոլոր տիրերը գալիս են թիթեղեայ գեղեցիկ շինած գլխարկներով, իսկ բերած ընծաները բաշխվում են գրքերից, պատկերներից և թիթեղեայ շինած զանազան ստորագրներից։

* * *

Մի ամերիկեան լրագրի մէջ տպված են մի քանի հետաքրքիր տեղեկություններ գեներալ Հարֆիլդի. Ամերիկայի Միացեալ-Նահանգների ոստիկան նախագահի մասին։ Մինչև 14 տարվայ հասակը Հարֆիլդը ուսումնասիրում էր մի հիւանդ գրագրության մէջ, 16 տարեկան հասակում ծառայում էր նոցանների վրա, 18 տարեկան հասակից Չիկագոյի ուսումնարանում էր ուսումնասիրում, 23 տարեկան մտաւ Ուիլեամս—կոլեջ, իսկ 26 տարեկան հասակում փաստաբանի կոչումով հարստանալու համար և ստանալով գիտնական տիտղոս, բնակվեց Գիրտոնի քաղաքացի գրագրի գրասենեակի պաշտոնը։ 29 տարեկան հասակում Օնայդայի մէջ նստաց սենատորի օգնականի պաշտոնը, իսկ 31 տարեկան դարձաւ բրիգադի գեներալ։ Այդ պաշտոնի մէջ գտնված ժամանակ նա պատերազմում էր հարաւային նահանգների դեմ և մանաւանդ յարատևեցաւ իր քաջությամբ Գետսբուրգի մարտերում և Կարոլինի պաշարման ժամանակ. մի տարուց յետոյ նա ստացաւ Կանգրեսականի դորդի գեներալ—շտաբի մեծաւորի պաշտոնը. 33 տարեկան հասակում ընտրվեցաւ Միացեալ-Նահանգների ներկայացման ժողովի անդամ. 48 տարեկան հասակում ստացաւ սենատորի պաշտոն և վերջապէս 49 տարեկան հասակում ընտրվեցաւ տարոյշ Միացեալ-Նահանգների նախագահ։

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 16 ապրիլի։ „Новое Время“ լրագիրը լսել է, որ գաստառանը Տրիգանիի և միւս պետական յանցագործների մասին յուրաքանչիւր ամիսը առաջ չի լինի։ „Голосъ“ լրագիրը հաղորդում է, որ Մոսկվայի մէջ Զատիկի շաբաթի գիշերը ցրված էին մրցանակներ բռնանգությունների գրությունները։ „Народная Воля“-ի ապստամբությունները գրված էին գաստիի ձուաձևերի մէջ։ Կայսերական հրացանագործների հաղորդման ձևը կը մտնվի բոլոր զորքերի մէջ։

ՓԱՐԻԶ, 15 ապրիլի։ Այսօր վախճանվեցաւ Լեմիլ դը-Ֆիրարդեն։

ԼԻՍԱԼԼ, 15 ապրիլի։ Երկի ֆրանսիացիները գրաւեցին Տաբարքա կղզին։ Տունիսցիները թողին այդ կղզին։

ԳԻԱՏ, 15 ապրիլի։ Այսօր վախճանվեցաւ Ֆելդցեյխմեյստեր Բենեդեկ։

ԿՈՆԻԳՍԲԵՐԳ, 15 ապրիլի։ Կարանտարված է ուսանող Ցոֆելի ձենգեր, որոշված գիտաստուգությունն էր յայտնել սպանել կայսր Վիլհելմին։

Կ. ՊՈԼԻՍ, 15 ապրիլի։ Սուլթանի անձը Մահմեդ-Դամադ-փաշա կալանաւորված է։ Նա մեղադրվում է սուլթան Արդուլ-Ազիզի սպանմանը մասնակցելու և Մարդի ֆառավարության ժամանակ բրիգադների վանելու մէջ։

Խմբագիր—հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

(Կը շարունակվի)

*) «Վալի» կոչվում են որ և իցէ վիլայեթի կառավարիչները, իսկ պրոսից վալիները ուսուցման իշխանների նշանակությունն ունէին.

*) Այդ մէջը Աշխարհաբար իշխան Իսկ գեներալների պարտ էր.